

Kabinet zet scherper toezicht advocatuur door

Foto: Shutterstock

Als het aan de regering ligt gaat een nieuw, van advocaten onafhankelijk college toezicht uitoefenen op de advocatuur. De ministerraad stemde op 2 maart in met een daartoe strekkend wetsvoorstel, dat tegen de zomer openbaar wordt. De drie leden van het voorgestelde college mogen zelf geen advocaat zijn en worden ook niet door hen gekozen. Dit blijkt uit een persbericht van staatssecretaris Teeven.

De dekens blijven primair verantwoordelijk voor het toezicht op advocaten, maar ze doen dit onder eindverantwoordelijkheid van het college. Ze kunnen geen instructies krijgen van het toezichtcollege maar moeten wel werken binnen het 'door het college ontwikkelde landelijk uniforme toezichtbeleid' en kunnen door het college bij het Hof van Discipline worden voorgedragen voor schorsing of ontslag, wanneer ze geen goed toezicht houden.

Het persbericht maakt niet duidelijk in hoeverre het college indirect inzage kan krijgen in advocatendossiers. Weliswaar wordt er gemeld dat de dekens wel en de collegeleden niet de geheimhoudingsplicht van advocaten kunnen doorbreken, of van de inhoud van advocatendossiers kennis kunnen nemen. Maar bij de eerder bekendgemaakte regeringsplannen waren het juist de toezichthouders en controleurs die het college naast de dekens kon aanwijzen, bijvoorbeeld accountants, die wel inzage konden krijgen in de dossiers. Precies deze inzage werd de afgelopen tijd hevig bekritiseerd door Orde en balie.

Een woordvoerder van het ministerie van Veiligheid en Justitie wil niet zeggen of deze doorbreking van de geheimhouding in het wetsvoorstel is aangepast.

In het wetsvoorstel is ook opgenomen dat tuchtklachten niet alleen via de dekens maar ook rechtstreeks aan de tuchtrechter kunnen worden voorgelegd. Het voorstel zal naar verwachting tegen de zomer naar de Tweede Kamer worden gestuurd.

Van de deken

Dutch International Dispute Resolution Center

Jan Loorbach

Den Haag werkt gestaag en met succes aan zijn status van *Legal Capital of the World*. Op 16 januari is daar het Panel of Recognised International Market Experts in Finance (P.R.I.M.E. Finance) met passend veel internationale aandacht geopend (zie ook *Advocatenblad* 2012-2, van 2 februari). Daarmee komt er weer een gezaghebbend en betekenisvol gerechtelijk instituut bij in Den Haag.

Dat de vele bij dit initiatief betrokken internationale organisaties voor vestiging in Nederland hebben gekozen, bewijst dat Nederland enkele eigenschappen heeft die het aantrekkelijk maken als omgeving voor beslechting van internationale geschillen: een goed georganiseerd, goed bereikbaar en relatief veilig land dat (nog steeds tamelijk) hoog op 's werelds integriteitslijstjes staat, de beschikbaarheid van hoogopgeleide mensen, een goede reputatie met betrekking tot kwaliteit, doelmatigheid en voorspelbaarheid van rechtspraak en, ook belangrijk, als land klein genoeg om buiten de rivaliteit te blijven die tussen grootmachten bestaat.

Voor de Nederlandse juridische sector in het bijzonder maar ook voor de Nederlandse economie in het algemeen is het daarom welkom dat nationale en internationale regelgeving, en onze eigen recente jurisprudentie, de weg vrijmaken voor Nederland als gastland voor grote internationale zaken, recent met name ook op het gebied van massaclaims. Het lijkt mij een ondernemersuitdaging om de economische kansen van deze ontwikkelingen in de internationale rechtspraktijk te zien en de bedrijfstak van internationale geschillenbeslechting in Nederland verder uit te bouwen. Overheden moeten daar de (infra)structurele voorwaarden voor scheppen. Binnen die voorwaarden moeten aanbieders van diensten (advocaten, arbitrage-instituten, en wat mij be-

treft ook overheidsgerechten) dan (meer) aan productontwikkeling doen. Op dat gebied lijkt minder te verwachten te zijn van het ministerie van Veiligheid en Justitie dan van bijvoorbeeld Economische Zaken, Financiën of van lokale overheden.

Het Rolls Building in hartje Londen, dat in oktober 2011 opnieuw werd geopend, kan prikkelen tot zowel jaloezie als inspiratie. De Britse overheid stak er 300 miljoen pond in om daarvan 'the biggest dedicated business court of the world' te maken. Daartoe biedt het ook onderdak aan mediation en arbitrage. Troeven: sophisticated en hightech faciliteiten en professionele excellentie in alle onderdelen van de dienstverlening. In de helft van alle zaken is geen van de partijen UK-based. In Nederland kan dit Britse voorbeeld niet zomaar gekopieerd worden, maar er zijn mogelijkheden voor het verder ontwikkelen van een markt voor internationale geschillenbeslechting. Onder meer het NAI kan er goede voorbeelden van laten zien.

Zo moeten partijen uit grote jurisdicties soms het recht van een 'neutrale' jurisdictie overeenkomen om een onderhandelingsimpasse te doorbreken. De keuze voor Nederlands recht kan daarbij aantrekkelijker worden gemaakt door te laten zien dat we hier ernst maken met de adequate behandeling van internationale disputen. En dat onze procesvoering een betere prijs-kwaliteitverhouding kent dan het bewerkelijke en daardoor peperdure Angelsaksische model. Waarom zetten we op Schiphol niet een Dutch International Dispute Resolution Center neer, met een nevenzittingsplaats van de Rechtbank Haarlem (met voor de gelegenheid benoemde rechters-plaatsvervanger die in het Engels kunnen [laten] procederen) en waar ook mediations en arbitrages kunnen worden behandeld?